

Kristuksen kärsimyksen vaikutuksia

1. Piet. 3:18-4:6

18. *Kärsihän Kristuskin kerran syntien tähden, vanhurskas väärintekijöiden puolesta, johdattaakseen teidät Jumalan luo. Lihassa ollessaan hänet tosin surmattiin, mutta hengessä hänet tehtiin eläväksi.*

19. *Hengessä hän myös meni ja saarnasi vankeudessa oleville hengille,*

20. *jotka muinoin olivat tottelemattomia, kun Jumala pitkämielisesti odotti Nooan päivinä, jolloin rakennettiin arkkia. Siinä pelastui veden kautta vain muutamia, yhteensä kahdeksan ihmistä.*

21. *Tämän vertauskuvan mukaan vesi nyt teidätkin pelastaa, kasteena. Se ei ole lihan saastan poistamista vaan hyvän omantunnon pyytämistä Jumalalta Jeesuksen Kristuksen ylösnousemuksen kautta,*

22. *hänen, joka on mennyt taivaaseen ja on Jumalan oikealla puolella. Hänen valtaansa on alistettu enkelit, vallat ja voimat.*

4:1. *Koska siis Kristus on kärsinyt lihassa, ottakaa tekin aseksenne sama mieli - sillä se, joka on kärsinyt lihassa, on lakannut synnistä -*

2. *ettette enää eläisi tätä lihassa vielä eletävää aikaa ihmisten himojen, vaan Jumalan tahdon mukaan.*

3. *Riittäähän, että menneen ajan olette noudattaneet pakanoiden tahtoa ja eläneet irstaudessa, himoissa, juoppoudessa, mässäilyissä, juomingeissa ja kauheassa epäjumalien palvelemisessa.*

4. *Nyt he oudoksuvat sitä, että te ette juokse heidän mukanaan samaan riittauden tulvaan, ja rienaavat.*

5. *Mutta heidän on tehtävä tili hänelle, joka on valmis tuomitsemaan eläviä ja kuolleita.*

6. *Sitä varten niillekin, jotka ovat kuolleet, on julistettu evankeliumi, että heidät tosin olisi tuomittu lihassa kuten muutkin ihmiset mutta että he saisivat elää hengessä, niin kuin Jumala elää.*

Kysymyksiä

Minkälaista hedelmää Kristuksen kärsimys tuottaa? Mitä Jeesuksen henki teki sinä aikana, kun hänen ruumiinsa lepäsi haudassa? Minkälainen oli Jeesuksen ylösnousemus? Mikä on kasteen rooli ihmisen pelastuksessa? Mitä kaste ei ole ja mitä se on? Millaista valtaa Kristus käyttää nyt? Millaiset vaikutukset uskovien kärsimyksillä on, kun hän suuntaa katseensa Jeesuksen kärsimykseen? Millaisista synneistä Herra pelastaa ihmiset? Miten maailma suhtautuu pelastettujen elämäntapaan? Mitä viimeisellä tuomiolla tapahtuu? Mikä on niiden ihmisten kohtalo, jotka eivät ole eläessään kuulleet pelastuksen evankeliumia? Kaikkia näitä kysymyksiä Pietari sivuaa jaksossamme.

Kärsimyksen hedelmä

Kirjeensä 2. luvussa Pietari muistutti juutalaiskristittyjä lukijoitaan siitä, että Kristuksen ristin kärsimyksen ja ylösnousemuksen perusteella pelastetut ovat kutsutut kärsimään myös hyvien tekojensa tähden vääryyttä. Nyt Pietari palaa Golgatan ja ylösnousemuksen tapahtumiin vieden näköalan taivaaseen astumisen kautta aina lopulliseen viimeiseen tuomioon asti. Hän kuvaa yksityiskohtia siitä, mitä Jeesus teki tällä matkalla. Edelleen hän haluaa meidän näkevän, millaista hedelmää Jeesuksen kärsimys tuotti ja tuottaa edelleen.

Tie Isän luokse

Kärsihän Kristuskin kerran syntien tähden, vanhurskas väärintekijöiden puolesta, johdattaakseen teidät Jumalan luo. (3:18)

Kristus kärsi ristillä meidän syntiemme tähden. Hänen kuolemansa ei ollut vain osoitus Jumalan suunnattomasta rakkaudesta, vaan se oli myös Jumalan oikeudenmukaisuuden riemuvoitto, sillä Jeesukseen Isä tyhjensi kaiken pyhän vihansa syntiä kohtaan. Kristus kärsi koko maailman kaikkien ihmisten syntien vaatiman rangaistuksen viimeistä veripisaraa myöten. Kristuksen kuolema oli sijaiskärsimys meidän hyväksemme, Jumalan lain rangaistusvaatimus tyydytettiin siinä täydellisesti. Se oli myös kertakaikkinen sovitus, joka kattaa koko ihmiskunnan kaikki synnit aina syntiinlankeemuksesta Jeesuksen toiseen tulemiseen asti. Yksi kerta riitti, mitään lisää ei tarvita. Ratkaisevaa asiassa oli se, että Jeesus suoritti tämän kaiken synnittömänä eli vanhurskaana. Ellei hän olisi ollut synnitön, hän ei olisi voinut kärsiä meidän sijastamme vaan ainoastaan itsensä vuoksi.

Kun Jeesus sanoi: "Minä olen tie...eikä yksikään tule Isän luokse muutan kuin minun kauttani", hän tarkoitti juuri kärsimistään ja kuolemaansa. Hän kärsi johdattaakseen meidät Jumalan luo. Heprealaiskirje kuvaa asiaa näin: *"Meillä on siis, veljet, rohkea luottamus siihen, että Jeesuksen veren kautta meillä on pääsy kaikkeinpyhimpään uutta ja elävää tietä myöten, jonka hän on vihkinyt meille esiripun, oman lihansa, kautta."* (Hepr. 10:19-20)

Tapahtumat

Lihassa ollessaan hänet tosin surmattiin, mutta Hengessä hänet tehtiin eläväksi. (3:18)

Kristuksen kärsimyksen tulos hänen itsensä osalta oli seuraava: Hänet surmattiin ihmisluonnossaan, mutta Henki herätti hänet henkiin. Heprealaiskirje osoittaa, että kaikki Jumalan kolme persoonaa osallistuivat Jeesuksen kärsimykseen: *"... kuinka paljon ennemmin Kristuksen veri - hänen, joka iankaikkisen Hengen kautta uhraisi itsensä viattomana Jumalalle - puhdistakaan meidän omantuntomme kuolleista teoista palvelemaan elävää Jumalaa!"* (Hepr. 9:14) Mutta nyt Pietari vakuuttaa, että myös ylösnousemuksessa toimi koko Pyhä Kolminaisuus: Jumala herätti Jeesuksen Pyhässä Hengessä.

Ylösnousemusruumis

Vaikka Jeesuksen ylösnousemusruumis on sama ruumis, joka pantiin hautaan, se oli kuitenkin hengellinen uusi ruumis, jollainen on luvattu myös jokaiselle uskovalle Jeesuksen toisessa tulemuksessa. Jeesuksen ylösnousemusruumis ei ole enää paikkaan eikä aikaan sidottu, mutta silti se on konkreettinen. Ylösnoustuaan Hän näytti haavansa, Häntä voitiin koskea, Hän puhui, Hän söi, mutta toisaalta hän ilmestyi lukittuun huoneeseen ja katosi omiensa silmien edestä. Nyt Hän on Isän oikealla puolella kirkastetussa ruumiissa, jota Johannes kuvaa Ilmestyskirjassa näin: *...näin... Ihmisen Pojan, pukeutuneena pitkäliepeiseen viittaa ja rinnan kohdalta kultaisella vyöllä vyöttäytyneenä. Hänen päänsä ja hiuksensa olivat valkoiset kuin valkoinen villa, kuin lumi, ja hänen silmänsä olivat kuin tulen liekki. Hänen jalkansa olivat kuin sulatusuunissa hehkuva vaski, ja hänen äänensä oli kuin suurten vetten pauhu. Hänellä oli oikeassa kädessään seitsemän tähteä, hänen suustaan lähti kaksiteräinen, terävä miekka, ja hänen kasvonsa olivat kuin aurinko, kun se paistaa täydeltä terältä.* (Ilm. 1:13-16)

Paratiisi ja tuonela

Hengessä hän myös meni ja saarnasi vankeudessa oleville hengille, jotka muinoin olivat tottelemattomia, kun Jumala pitkämielisesti odotti Nooan päivinä, jolloin rakennettiin arkkia. Siinä pelastui veden kautta vain muutamia, yhteensä kahdeksan ihmistä. (3:19-20)

Sinä aikana, jona Jeesuksen ruumis lepäsi haudassa, hänen henkensä kävi sekä paratiisissa että tuonelassa. Kun Jeesus ristillä huokaisi Isälle: *”Sinun käsiisi annan henkeni,”* hänen ruumiista irtautunut henkensä, joka oli siis edelleen ihmisen ja Jumalan Henki yhdessä sekoittumattomana persoonana, siirtyi välittömästi paratiisiin. Siellä hän otti vastaan toisen ristin ryövärin hengen, joka oli pelastunut uskomalla Jeesukseen ja joka saapui paratiisiin vähän Jeesuksen jälkeen.

Raamattu kutsuu paratiisiksi tai Aabrahamin helmaksi sellaista paikkaa taivaassa, jossa uskossa Jeesukseen kuolleiden henget ovat Jumalan luona ylistämässä ja odottamassa lopullista Jeesuksen toisessa tulemisessa tapahtuvaa pääsyä ylösnousemusruumiiseen ja lopulliseen uuteen maahan ja uuteen taivaaseen. Vastavasti Raamattu kutsuu tuonelaksi paikkaa, jossa synneissään kuolleet henget odottavat tuskaisesti lopullista tuomiota, joka toteutetaan Jeesuksen paluussa.

Mitä Jeesus saarnasi kuolleille?

Käytyään paratiisissa Jeesuksen henki siirtyi sitten tuonelan puolelle. Siellä hän saarnasi niille hengille, jotka olivat kuolleet ennen vedenpaisumusta. Nooa rakensi arkkia 120 vuotta ja samaan aikaan hän saarnasi ihmisille Jumalan sanaa (2. Piet. 2:5) Nooan saarnan kuolleet eivät olleet sitä uskoneet eivätkä tehneet parannusta.

Siitä, mitä Jeesus saarnasi tuonelan hengille, on monia eri tulkintoja. Perinteisesti monet ovat liittäneet tapahtuman 4. luvun jakeeseen 6:

Sitä varten niillekin, jotka ovat kuolleet, on julistettu evankeliumi, että heidät tosin olisi tuomittu lihassa kuten muutkin ihmiset mutta että he saisivat elää hengessä, niin kuin Jumala elää.

1. Jos tämä liittäminen on oikein, niin Jeesus olisi julistanut tuonelassa evankeliumia, joka kautta nuo viimeistä tuomiota odottaneet ja pelänneet henget saivat mahdollisuuden uskon kautta evankeliumiin pelastua. He kuitenkin joutuisivat viimeisellä tuomiolla tekemään tilin omista pahoista teoistaan niin kuin kaikki muutkin ihmiset, mutta he pelastuisivat uskomalla Jeesuksen julistaman evankeliumin tähden.

Ne, jotka pitävät tätä tulkintaa oikeana, laajentavat sen sitten helposti koskemaan kaikkia muitakin, jotka eivät eläessään saaneet koskaan kuulla evankeliumia. Heillekin Jeesus kuoleman jälkeen tarjoisi mahdollisuuden uskoa evankeliumi ja pelastua tietenkin yksin sen tähden, että Jeesus kärsi heidänkin syntiensä rangaistuksen Golgatan ristillä.

2. Monet Raamatun tutkijat hylkäävät kuitenkin noiden kahden jakeen toisiinsa liittämisen. He tulkitsevat Jeesuksen saarnanneet vain ja ainoastaan tuonelassa oleville Nooan aikalaisille eikä kenellekään muille. He tulkitsevat Jeesuksen julistaneen tuonelassa omaa voittoaan synnin ja kuoleman vallasta ja siihen perustuvaa täydellisen oikeudenmukaista tuomiovaltaansa kaikkiin ihmisiin nähden.

Vastaavasti he näkevät jakeen 4:6 viittaavan ei ruumiillisesti kuolleisiin vaan hengellisesti kuolleisiin, jotka kuultuaan evankeliumin ja uskottuaan sen saivat ikuisen elämän Jumalan yhteydessä, vaikka kaikki ihmiset joutuvatkin viimeisellä tuomiolla tekemään tilin omasta elämästään. Näin tulkittuna jae viittaisi normaaliin evankeliumin julistukseen, jota kristillinen kirkko tekee jatkuvasti. Tällainen ymmärrys tekee mielestäni kuitenkin väkivaltaa jakeelle.

Itse joudun näiden ja muiden esitettyjen tulkintojen kohdalla tunnustamaan, että en täysin ymmärrä niitä. Siksi nostan Lutherin kanssa hattua ja jatkan eteenpäin. Saamme kyllä vielä oikean ymmärryksen jakeisiin Herran luona.

Vain evankeliumi pelastaa

Kuitenkin molemmissa jakeissa on täysin ymmärrettävää, että Herra Jeesus on iankaikkinen Kuningas niin elämässä kuin kuolemassakin. Hän tulee kerran toimittamaan tuomion, jossa toteutuu lopulta oikeudenmukaisuus koko ihmiskunnalle, niin pelastuneille kuin kadotetuillekin.

Edelleen jakeet korostavat sitä, että Kristus toimii julistamansa sanan, evankeliumin kautta. Toimiessaan maan päällä Jeesus teki monia ihmeitä muun muassa parantaen lukemattomia sairaita, jotka tulivat hänen luokseen. Mutta tärkeintä Jeesuksen toiminnassa oli kuitenkin evankeliumin julistus, sillä vain evankeliumi tuo ihmiselle sielun pelastuksen ja iankaikkisen elämän lahjan:

Päivän koittaessa Jeesus lähti ulos ja meni yksinäiseen paikkaan. Ihmiset alkoivat etsiä häntä, ja kun he löysivät hänet, he estelivät häntä lähtemästä luotaan. Mutta hän sanoi: "Minun tulee julistaa Jumalan valtakunnan evankeliumia muissakin kaupungeissa, sillä sitä varten minut on lähetetty." (Luuk. 4:42-43)

Kristillinen kaste

Tämän vertauskuvan mukaan vesi nyt teidätkin pelastaa, kasteena. Se ei ole lihan saastan poistamista vaan hyvän omantunnon pyytämistä Jumalalta Jeesuksen Kristuksen ylösnousemuksen kautta, ... (3:21)

Kysymys kristillisen kasteen luonteesta, sen toimittamisajankohdasta ja tavasta on jakanut pitkään uskovia eri leireihin, vaikka eri tavalla ajattelevat uskovat haluavat vilpittömästi perustaa käsityksensä siitä nimenomaan Raamatun sanaan. Siksi kysymystä kannattaa lähestyä nöyränä ja kunnioittaen eri tavalla näkeviä uskovia, mutta pitäen samalla kiinni siitä, minkä vilpittömällä omallatunnolla Raamatusta oikeaksi ymmärtää. Eri näkemyksiä tutkimalla voi sitten päästä syvempään ymmärrykseen myös siitä, minkä näkee oikeaksi.

Toisaalta selkeän Raamatun sanan pohjalta on mahdollista ja pitääkin korjata vääriä käsityksiä kasteesta. Niin Pietarikin tekee tekstissämme torjuessaan ajatuksen, että kasteessa olisi kysymys vain jonkinlaisesta puhdistusriitistä. Vanhassa testamentissa oli nimittäin monia pesuja, joilla puhdistauduttiin, jotta voitiin osallistua temppeleijumalanpalvelukseen. Niistä ei siis kasteessa ole kysymys.

Sen sijaan kasteessa on kysymys ihmisen omantunnon puhtauden saavuttamisesta. Se tarkoittaa tietysti sitä, että kaste koskee juuri syntiä ja sitä, miten synnin syyllisyys voidaan saada anteeksi. Siksi kristillinen kaste on sidoksissa siihen, mitä ta-

pahtui Golgatan ristillä ja Jeesuksen ylösnousemuksessa. Uskossa kasteen sisällön vastaanottavalle tarjotaan omantunnon rauhaa syntien anteeksi antamisessa.

Vesi pelastaa kasteena

Vanha testamentti on täynnä profetioita, esikuvia tai vertauskuvia Jeesuksesta ja Hänen pelastusteoistaan. Koko uhrilaitos ilmestysmajoineen ja temppeleineen viittasivat Jeesuksen Golgatan sovitustyöhön, jonka perusteelle uskovat saavat syntinsä anteeksi. Nyt Pietari osoittaa, että myös vedenpaisumus, jossa pelastui arkissa vain kahdeksan ihmistä, oli kuva uskon kautta Jeesukseen tapahtuvasta pelastuksesta kasteessa.

Yllättäen Pietari ei sano, että Nooan arkkilaiva pelasti ihmiset vaan että vesi pelasti heidät. Vesihän hukutti kaikki ne ihmiset, jotka elivät synnissä ja epäuskossa. Vesi pelasti Nooan ja hänen perheensä samalta synnin saastalta ja epäuskolta, joka oli turmellut jo koko muun ihmiskunnan. Vesi erotti heidät jumalattomuudesta, joka oli vaarassa turmella heidänkin uskonsa. Nyt siis vesi kristillisessä kasteessa on pelastuksen väline. Paavali kuvaa kastetta näin:

Vai ettekö tiedä, että meidät kaikki, jotka on kastettu Kristukseen Jeesukseen, on kastettu hänen kuolemaansa? Meidät on siis yhdessä hänen kanssaan haudattu kasteen kautta kuolemaan, että niin kuin Kristus herätettiin kuolleista Isän kirkkaiden kautta, samoin mekin vaeltaisimme uudessa elämässä. (Room. 6:3-4)

Kasteessa on kaksi puolta. Kun ihminen upotetaan veteen, hän hukkuu noin kolmessa minuutissa. Kastevesi on siis kuolemantuomio ihmiselle hänen omista synneistään. Kasteessa ei siis hukuteta vain syntiä vaan itse synnin tekijä, Jumalaa vastaan kapinoiva ihminen. Hän saa kuolemantuomion kaikesta siitä, mistä hän itse on vastuussa syntielämänsä tähden. Mutta kastevesi liittääkin kuolemantuomitun Jeesuksen kuolemaan ristillä. Siksi kasteessa ihmiselle luetaan Jeesuksen kuolema hänen omaksi kuolemakseen. Uskon kautta hän saa siis ottaa vastaan täydellisen vapautuksen omien syntiensä tuomiosta, koska Jeesus kärsi hänen tuomionsa sijaisena.

Kasteen toinen puoli on siinä, että ihminen kuitenkin nousee vedestä elävänä. Kaste liittää hänet Jeesuksen ylösnousemukseen. Syntinsä anteeksi saanut saa nyt sen lisäksi uuden ylösnousemuselämän Jeesuksen yhteydessä. Uskon kautta hän saa lahjaksi Pyhän Hengen ja osallisuuden Jumalan omaan elämään. Kaste on siis pelastuksen väline jokaiselle, joka tekee synneistään parannuksen ja uskossa turvaa Jeesuksen kärsimykseen ja ylösnousemukseen. Helluntaina Pietari julisti kasteesta näin:

"Kääntykää, ja ottakoon kukin teistä kasteen Jeesuksen Kristuksen nimeen syntienne anteeksi saamiseksi, niin te saatte Pyhän Hengen lahjan." (Ap.t. 2:38)

Kaste ilman uskoa ei pelasta, mutta uskossa Jeesukseen turvaavalle Jumala lahjoittaa kasteessa koko Kristuksen kuoleman ja ylösnousemuksen siunauksen. Kaste ei siis ole pelkkä uskon tunnustus niin kuin monet opettavat. Siihen toki liittyy usein myös uskon tunnustus, mutta kaste on kertakaikkinen pelastusväline mutta uskon tunnustus on toistuvaa uskovan elämässä.

Kuningas ja ylipappi Jeesus

...hänen, joka on mennyt taivaaseen ja on Jumalan oikealla puolella. Hänen valtaansa on alistettu enkelit, vallat ja voimat. (3:22)

Jos kaste liittää uskovan Jeesuksen kuolemaan ja ylösnousemukseen, niin se liittää hänet myös taivaaseen astuneeseen, Jumalan oikealla puolella hallitsevaan kaikkivaltiaaseen Kristukseen. Jeesus on Isän oikealla puolella ja harjoittaa myös ylimmäispapillista virkaa kastetun ja pelastuneen hyväksi. Jeesus puolustaa meitä ja ruokoilee meidän puolestamme. Samalla Hän huolehtii siitä, etteivät mitkään vallat ja voimat voi meitä vahingoittaa. Antaessaan käskyn julistaa evankeliumia kaikkialla maailmassa ja kastamalla ja opettamalla johtaa ihmisiä pelastukseen Jeesus lupasi: *"Minulle on annettu kaikki valta taivaassa ja maan päällä... Minä olen joka päivä teidän kanssanne maailman loppuun asti."*

Tähän samaan tosiasiaan liittyen Paavali kirjoittaa:

Olen näet varma siitä, ettei kuolema eikä elämä, eivät enkelit eivätkä henkivallat, ei mikään nykyinen eikä mikään tuleva, eivät voimat, ei korkeus eikä syvyys eikä mikään muu luotu voi erottaa meitä Jumalan rakkaudesta, joka on Kristuksessa Jeesuksessa, meidän Herrassamme. (Room. 8:28-39)

Johtopäätöksiä Jeesuksen kärsimyksistä

Koska siis Kristus on kärsinyt lihassa, ottakaa tekin aseksenne sama mieli - sillä se, joka on kärsinyt lihassa, on lakannut synnistä - ettette enää eläisi tätä lihassa vielä elettävää aikaa ihmisten himojen, vaan Jumalan tahdon mukaan. (4:1-2)

Jos kerran Kristus ei ollut vapautettu kärsimyksistä, miksi kristittyjen pitäisi odottaa sitä? Jos hän kärsi sovittaakseen synnit, miksi meidän ei pitäisi olla tyytyväisiä, kun meidän kärsimyksemme ovat vain koettelemukseksi ja korjaukseksi, mutta eivät sovituksiksi? Jos hän, vaikkakin täydellisen oikeudenmukainen, miksi meidän, jotka olemme kaikki syntisiä, ei pitäisi kärsiä? Jos hän kerran kärsi ja meni sitten kirkkauteen, eikö meidän pitäisi olla kärsivällisiä vaikeuksissa, koska on vain vähän aikaa, ja me seuraamme häntä kirkkauteen? Jos hän kärsi tuodakseen meidät Jumalan tykö, eikö meidän pitäisi alistua vaikeuksiin, koska niistä on niin paljon hyötyä. Ne vahvistaisivat meitä tulemaan Jumalan luokse ja elämään Jumalan tahdon mukaan?

Pietari edellytti jo aiemmin siis meiltä kärsivällisyyttä ahdistuksissa. Nyt hän tekee uuden johtopäätöksen Kristuksen kärsimyksistä. Hän vetoaa niihin synnin kanssa taistelemisen motiivina. Jos olemme tajunneet, että Jeesus kärsi juuri meidän syntiemme tähden, osoitamme, ettemme välitä siitä, elleimme lähde karkottamaan syntiä elämästämme. Jeesus kuoli kukistaakseen synnin. Vaikka hän iloisesti alistui pahimpiinkin kärsimyksiin, hän ei kuitenkaan koskaan hyväksy pienintäkään syntiä.

Kaiken todellisen syntiä vastaan taistelun alku on mielessä. Synnynnäisesti ihmisen mieli on lihallinen, täynnä vihamielisyyttä. Ymmärrys on pimennetty, koska se on vieraantunut Jumalan elämästä. (Ef. 4:18). Luonnostaan ihminen ei ole vilpitön, vaan puolueellinen, sokea ja paha, kunnes hänet uudistetaan ja pyhitetään Jumalan uudistavan armon kautta. Voidakseen voittaa synnin uskova tarvitsee jatkuvaa mielen uudistusta, sillä sydämeistä nousevat ajatuksemme ja sieltä ohjautuu toimintamme. Paavali puhuu asiasta näin:

Älkää mukautuko tämän maailmanajan menoon, vaan muuttukaa mielenne uudistuksen kautta, jotta voisitte tutkia, mikä on Jumalan tahto, mikä on hyvää, hänen mielensä mukaista ja täydellistä. (Room. 12:2)

Avain synnin voittamiseen ei ole lujatahtoinen ponnistelu, vaan se, että alamme näkemään, miten hyvä ja ihana on Jumalan tahto. Pyhä Henki vaikuttaa mielen uudistuksen niin, että meissä syntyy halua toteuttaa Jumalan hyvä tahto elämässämme.

Kun katselemme Jeesuksen kärsimyksessä ilmaistua rakkautta, meissä syntyy inho entistä pimeää elämäntapaamme kohtaan. Kun sitten Herra viisautessaan jakaa meille kärsimyksiä, alamme nähdä, että ne koituvat meille tosi parhaaksemme, koska ne voivat kuolettaa meidän lihallista ja syntistä mieltämme.

Kärsimysten keskellä joudumme tekemään valintoja. Uskovakin voi valita katkeroitumisen tai jopa lihalliselle mielelle periksi antamisen tien, mutta Herran kärsimyksen muistaminen tarjoaa hänelle toisenlaisen vaihtoehdon. Hän voi ottaa aseeseen syntiä vastaan Jeesuksen mielenlaadun. Hän voi suostua tuskaan, koska tietää, että sen keskellä Herra pyhittää häntä ja vapauttaa synnistä.

Jo riittää!

Riittäähän, että menneen ajan olette noudattaneet pakanoiden tahtoa ja eläneet irstaudessa, himoissa, juoppoudessa, mässäilyissä, juomingeissa ja kauheassa epäjumalien palvelemisessa. Nyt he oudoksuvat sitä, että te ette juokse heidän mukanaan samaan riettauden tulvaan, ja rienaavat. (4:3-4)

Nyt Pietari palauttaa kirjeen saajien mieleen, millaista heidän entinen vaelluksensa synnissä oli ollut. Vaikka kirjeen saajat ovat juutalaisia, he olivat eri puolilla pakanoiden keskellä sortuneet samoihin synteihin kuin ympäristönsä. Juutalaisuus ei heitä kyennyt pelastamaan ja siksi he olivat kääntyneet Kristuksen puoleen ja heidät oli kastettu. Irtisanoutuminen pakanoiden elämäntavasta herätti kuitenkin ympäristön rienausta, painostusta ja jopa vainoa. Paineissa uskovilla on kiusaus palata entiseen voidakseen päästä helpommalla. Kiusauksissa on hyvä miettiä, miten iljettävää entinen elämä oli ja miten suunnattoman suuri on Jumalan armo, joka on kuitenkin tullut ja pelastanut meidät. Mitään suurempaa ei meille ole tapahtunut kuin pääsy osallisuuteen pelastuksesta. Siksi on hyvä ajoittain palauttaa mieleen, mistä kaikesta olemme pelastuneet:

Kun olemme todella kääntynyt, meille saattaa olla hyvin raskasta mutta myös hyödyllistä miettiä, millaista elämämme synnissä oli. Miten se tuotti vahinkoa meille ja läheisillemme. Miten suurta häpeää olemme tuottaneet muille ja ennen kaikkea Jumalalle? Miten himomme ovat riepottelleet meitä ja tuottaneet tuskaa monille? Menneet synnit saamme kuitenkin muistaa anteeksi saatuina ja siksi voimme niistä myös avoimesti puhua.

Todellisten kristittyjen luonne ja käytös vaikuttavat jumalattomista ihmisistä hyvin oudoilta. Se, että he halveksivat sitä, mistä kaikki muut pitävät, että he uskovat monia asioita, jotka muista tuntuvat uskomattomilta, että he iloitsevat siitä, mikä on raskavaa ja työlästä, että he ovat innokkaita siellä, missä heillä ei ole mitään näkyvää etua, jota palvella, ja että he ovat niin riippuvaisia toivosta, on jotain sellaista, mitä

jumalattomat eivät voi käsittää. Uskovat eivät voi parhailakaan teoillaan välttyä epäuskoisten paheksunnalta ja panettelulta. Ne teot, jotka maksavat uskoville eniten vaivaa, vaaraa ja itsensä kieltämistä, saavat eniten kritiikkiä epäystävälliseltä ja pahansuopaiselta maailmalta. Vaikka maailma saisi nauttia uskovien hyväntekeväisyyden, hurskauden ja hyvyyden hedelmiä, se silti puhuu pahaa heistä. Uskovat ovat outoja ja muukalaisia tässä maailmassa, mutta maailmalla ei ole viimeistä sanaa:

Tuomio tulee

Mutta heidän on tehtävä tili hänelle, joka on valmis tuomitsemaan eläviä ja kuolleita.
(5)

Synnin harjoittajia kohtaa väistämättä Jumalan tuomio. Herra Jeesus on nyt Isän oikealla puolella, mutta milloin tahansa Hän voi tulla takaisin suuressa kirkkaudessaan. Silloin kaikki kuolleet herätetään eloon ja elossa olevat kootaan yhteen heidän kanssa. Jokaisen ihmisen on tehtävä tili omasta elämästään Jumalan kasvojen edessä.

Tuomarina toimii Jeesus, joka ihmisenä ja Jumalana kykenee täydellisesti ymmärtämään ihmisiä ja joka tietää ja tuntee jokaisen ihmisen elämän viimeistä piirtoa myöten. Tuomiolla kaikki vääryyttä kärsineet saavat oikeutta ja kaikki syntiä tehneet tuomitaan tekojensa mukaan.

Tuomion perusteena käytetään sitä valoa, minkä ihmiset olivat elinaikanaan Jumalalta saaneet. Niille, jotka eivät olleet kuulleet evankeliumia, tuomio perustuu siihen Jumalan ilmoitukseen, jonka he saivat omantuntonsa kautta, mutta jota he eivät noudattaneet. Niille taas, jotka olivat saaneet kuulla Raamatusta lain ja evankeliumin sanan, tuomio perustuu siihen. Ne, jotka ovat tehneet syntiä tietämättään, saavat pienemmän rangaistuksen kuin ne, jotka rikkoivat tieteen tahtoen.

Kuitenkin on yksi ihmisryhmä, jolle tuomio koituukin kerskaukseksi. He ovat ne, jotka jo täällä ajassa taipuivat Jumalan tuomion alle, tunnustivat olevansa kadotuksen ansaitsevia syntisiä, mutta vedoten Jeesuksen Golgatalla suorittamaan uhriin, pyysivät syntejään anteeksi. He saivat jo täällä kaikki syntinsä anteeksi. Heidät tuomitaan viimeisellä tuomiolla Jeesuksen täydellisen vanhurskauden ja Jeesuksen suorittamien tekojen perusteella omistamaan ikuinen kirkkaus Jumalan valtakunnassa.

Etsin Jumalan rakkautta – Hiromi Yoshimoton kastetodistus

Avioiduin mieheni kanssa ja saimme perheen. Erilaisin vaiheiden jälkeen olemme toisiamme tukien saapuneet tähän päivään. Nyt kaksi lastammekin on kasvanut aikuisiksi. Vaikka meillä ei ole ollut suurempia vaikeuksia ja sikäli elämä on ollut onnellista, kuitenkin olen tuntenut tyhjiyttä ja sitä, ettei sydämeni ole löytänyt tyydytystä. On kuin olisin elänyt unohtanut jotain tärkeää. Elämällä pitäisi olla jokin suurempi merkitys. Tulimme Aon kirkkoon sillä mielellä, että Kristus kykenisi täyttämään sydämemme tyhjän aukon.

Kun ensi kerran astuimme kirkon eteisestä sisään ja näimme kirkon etuosan ristin, koin jotain raskasta, tiukkaa, surullista, mitä on vaikea pukea sanoiksi. Tunsin ristiltä minuun kohdistuvan voimakkaan viestin, joka liittyi Jumalaan. Jotain sellaista aistin. Ajattelin, että ehkä sellainen vakavuus oli minulle tarpeen, jotta eläisin itseäni kurissa pitäen. Sellainen merkillinen tunne valtasi mieleni.

Siitä lähtien seurasin hiukan peloissani miestäni, kun osallistuimme jumalanpalveluksiin, rukouspiiriin ja kastekouluun. Aluksi olin kompastua raamatullisiin ilmaisuihin, joihin en ollut tottunut. Virsien aikana kyyneleeni vuosivat ja askel askeleelta aloin ymmärtää ristin merkitystä. Sitten minua alkoi vaivata alemmuuden tunne, koska pelkurina minulla ei ollut selkeää käsitystä itsestäni. Aloin nähdä, miten yritin puolustaa omaa pelkuruuttani ja lohduttautua sillä vääristyneesti. Sillä tavalla käänsin selkäni Jumalalle käpertymällä ja kyyristymällä itseäni. Kun sydämeni pohjiin kätkeytyt syntini, unohdetut syntini, sivuun työnnetyt synnit ja synnit, joita en tahtonut myöntää, alkoivat tulla esiin, tuntui tuskalliselta, suretti ja vaivuin itsesääliin. Mutta Raamattu antoikin minunlaiselleni lohdutusta ja rohkaisua ja rohkeutta.

Koen iloa, että saan tästä lähtien vaeltaa Jumalan kanssa, joka antaa minulle elämän. Saan käyttää kiittäen ja rukoillen saamiani lahjoja niin kotona kuin työpaikallani ja seurakunnassa. Rukoilen, että Herra johdattaisi minua niin, että viettäisin horjumatonta uskonelämää.

Haluan kiittää kuuden kuukauden raamattuopetuksesta ja seurakunnan kaikkia jäseniä, jotka ovat rukoilleet kasteeni puolesta. Tänäpäin tässä saan päästä osalliseksi kasteesta, jossa saan Jumalan armon osakseni.

Lopuksi haluan kiittää Herraa Jeesusta, joka ristillä kärsi minun syntieni tähden ja siitä huolimatta on johdattanut rakkaudella minut tähän päivään. Taivaallinen Isä Jumala, kun uudestisyntyvät minut tänään, ota minut käyttöösi käsinäsi ja jalkoinasi. Rukoilen tätä kiitollisena. Aamen. (2001)

Entä sinä?

Miten on sinun laitasi? Kummalle puolelle sinä joudut viimeisellä tuomiolla? Oletko niitä, joille Jeesus sanoo: *"Tulkaa tänne, te Isäni siunaamat. Te saatte periä valtakunnan, joka on ollut valmistettuna teitä varten maailman perustamisesta asti."* Vai oletko sinä siinä joukossa, jolle Jeesus sanoo: *"Menkää pois minun luotani, te kirottut, siihen ikuiseen tuleen, joka on valmistettu Paholaiselle ja hänen enkeleilleen."* Viimeisen päivän tuomiota et voi päästä pakoon.

Ellet vielä ole pelastettujen joukossa, niin Herra kutsuu sinua tänään. Suostu nyt näkemään tuhoon tuomittu tiesi, huuda avuksesi Jeesusta, joka on sinunkin syntisi Golgatan ristillä sovittanut. Anna kastaa itsesi Jeesuksen kuoleman ja ylösnousemuksen osallisuuteen. Hän haluaa ottaa sinut omakseen ja viedä sisälle kirkkauden valtakuntaan.

Jos sinä tunnet Herran, niin sinua kutsutaan tänään tarkkaamaan Kristuksen kärsimystä, niin että saisit uuden voiman taistella syntejä vastaan ja voittaa myös kärsimysten keskellä niiden houkutukset. Herra kutsuu sinua myös tutkimaan, mikä on Jumalan tahto sinun tämän päiviä elämässäsi voidaksesi elää sen mukaan Pyhän Hengen voimasta.